

Nr 21.

Ankom till riksdagens kansli den 23 mars 1936 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 126 § 2 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928.

I en den 6 mars 1936 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 150, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 126 § 2 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379)¹.

Härigenom förordnas, att 126 § 2 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 skall i nedan intagen del erhålla följande ändrade lydelse:

126 §.

2 mom. Kungl. Maj:t förordnar för högst fem år i sänder minst nio, högst tolv i praktiska värv förfarna män med god kännedom om fastighetsförhållandena i allmänhet att efter kallelse inträda såsom ledamöter i kammarrätten vid handläggning av mål, som i 1 mom. avses. Av dessa personer skola minst tre äga sakkunskap beträffande värdering av virke samt skogsmark och växande skog, minst två beträffande värdering av vattenfallsfastighet, minst två beträffande värdering av jordbruksfastighet i övrigt och minst två beträffande värdering av annan fastighet i övrigt. Avgår sådan person under den tid, för vilken han blivit utsedd, förordnar Kungl. Maj:t annan person i hans ställe.

Vad i — — — i kammarrätten.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Senaste lydelse se SFS 1930:50.

I 126 § 2 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379), sådant detta författningsrum lyder enligt förordningen den 21 mars 1930 (nr 50), föreskrives, att Kungl. Maj:t för högst fem år i sänder förordnar minst sju, högst tio i praktiska värv förfarna män med god kännedom om fastighetsförhållandena i allmänhet att efter kallelse inträda såsom ledamöter i kammarrätten vid handläggning av mål angående fastighetstaxering eller virkestaxering. Av dessa personer skola minst tre äga sakkunskap beträffande värdering av virke samt skogsmark och växande skog, minst två beträffande värdering av jordbruksfastighet i övrigt och minst två beträffande värdering av annan fastighet.

Enligt 1 mom. av samma paragraf skola vid handläggning i kammarrätten av mål angående fastighetstaxering eller virkestaxering deltaga tre av rättsens ledamöter, därav minst två ordinarie, av vilka sistnämnda en skall vara ordförande, samt beträffande fastighetstaxeringsmål två av de i 2 mom. omförmälda särskilda ledamöterna och beträffande virkestaxeringsmål två av de i samma mom. omförmälda särskilda ledamöter, vilka äga sakkunskap beträffande värdering av virke samt skogsmark och växande skog; dock må utevaror av en av de särskilda ledamöterna icke hindra måls avgörande, därest tre äro om slutet ense.

Enligt beslut den 8 december 1933 har Kungl. Maj:t med stöd av 126 § 2 mom. taxeringsförordningen förordnat tio personer för en tid av fem år, räknat från den 1 januari 1934, att efter kallelse inträda såsom ledamöter i kammarrätten vid handläggning av mål, som i 1 mom. av sagda paragraf avses. Av de utsedda personerna hava tre uttryckligen angivits äga sakkunskap beträffande värdering av virke samt skogsmark och växande skog. Av de andra ledamöterna torde två ansetts hava särskild sakkunskap i fråga om värdering av jordbruksfastighet i övrigt och återstående fem vara sakkunniga speciellt beträffande värdering av annan fastighet. Bland sistnämnda personer besitter en särskild sakkunskap rörande värdering av vattenfall och vattenkraftverk.

Det nu föreliggande förslaget, vilket är föranlett av en av presidenten i kammarrätten gjord framställning, innebär, att minst två av de personer, vilka Kungl. Maj:t äger förordna att efter kallelse inträda såsom ledamöter i kammarrätten vid handläggning av bland annat fastighetstaxeringsmål, skola äga sakkunskap beträffande värdering av vattenfallsfastigheter. Förslaget går därjämte ut på en ökning av maximiantalet särskilda ledamöter i kammarrätten till tolv samt på en höjning av minimiantalet sådana ledamöter från sju till nio.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot föreliggande förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevärande proposition nr 150, antaga det vid propositionen fogade

förslaget till förordning om ändrad lydelse av 126 § 2 mom.
taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Stockholm den 23 mars 1936.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bårg i Katrineholm, Björnsson, Hansén, Wahlmark, Månsson, Lövgren i Boden, Olsson i Närlinge, Björklund, Olsson i Gävle, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Sjödahl, Velander, Hagström, Sköldén och Lundell.
